

netop taget saa mange saglige Hensyn, som tænkes kan. Nu have vi ogsaa haft saa meget at gøre med Pryglene i de sidste Dage, at jeg synes, det er noget malplaceret at blande dem ind i et fredeligt Lovforslag som dette om Statsskovvæsenets Lønningsforhold.

Jeg har glemt at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds. Den højtærede Landbrugsminister har i øvrigt berørt det Punkt, jeg tænker paa, idet han sagde, at hvis Skovløberne skulde lønnes efter de Regler, der opstilles i Ændringsforslaget under Nr. 3, vilde nogle af dem faa mindre i Løn. Jeg har her en Skrivelse fra en Skovløberovre i Jylland, hvori det meddeles, at i det Distrikt, hvori han er ansat, er der 3 Skovløbere, der faa 300 Kr., og ingen af dem har haft saa lang en Tjenestetid, at de vilde kunne opnaa den samme Løn, hvis den skulde beregnes efter de i Ændringsforslaget opstillede Regler, hvorefter jo Begyndelseslønnen er 200 Kr. stigende indtil 350 Kr. Jeg tror netop det er godt, at dette Spørgsmaal kommer paa de aarlige Finanslove, som den højtærede Landbrugsminister har berørt, der vil der kunne blive taget de tilbørlige Hensyn. Det har desuden den Fordel, at der derved bliver en udmærket Lejlighed for mange ærede Medlemmer til at tale ved Finanslovens 1ste Behandling om, hvorfor den og den Skovløber skulde have lidt mere eller lidt mindre. Det er jo et fortrinligt Emne, og jeg mener altsaa, at det kunde være godt af den Grund, at det kunde benyttes, hvis der ikke skulde være andet at tale om i Folketinget for Eftertiden. Der vil saa i dette Tilfælde være Skovløberne at tale om.

Jeg forstod paa saavel det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Christian Rasmussen) som paa det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at de vare besjælede af den Tanke, at Lovforslaget skulde gennemføres, og at vi ikke vilde gøre noget for at forhale dette; og for at Lovforslaget ikke skal blive forhalet, maa jeg endnu en Gang bede ærede Medlemmer om at stemme imod de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretal, men derimod stemme for de Ændringer, som Udvalget har stillet under Nr. 1, 2 og 5.

Christian Rasmussen: Jeg vil i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser med Hensyn til Understøttelsen til afskedigede Skovløbere benytte Lejligh-

heden til at rette en Tak til ham, fordi han vil søge at faa disse Menneskers Forhold forbedrede ved yderligere Tilskud paa Finansloven og ved at sørge for, at den Understøttelse, de skulle have, ikke mere tilmaales dem saa vilkaarligt, som Tilfældet nu er. Jeg er glad ved denne Udtalelse, og for saa vidt det Forslag, som min Meningsfælle og jeg har stillet, ikke skulde blive vedtaget — hvad jeg imidlertid haaber, det vil blive, for saa ere vi jo ude over Spørgsmaalet —, har jeg altsaa nu Vished for, at den højtærede Minister vil sørge for, at Reglerne for disse Understøttelser blive anderledes, end de have været hidtil.

Den højtærede Minister udtalte, at han fandt ikke, der var Grund til at fastsætte ens Løn for Skovløberne, fordi de havde ikke ens Arbejde i Skovene. Jeg sagde ogsaa i min første Udtalelse, at de havde ganske vist ikke ens Arbejde, men jeg troede ikke, at Forskellen var saa overordentlig stor. Hvis man gav sig til at undersøge andre Eters Forhold i saa Henseende, er jeg vis paa, man ogsaa vil finde, at Arbejdet for de enkelte Funktionærer inden for disse Eter heller ikke er ganske ens. Det forekommer mig, at det Forhold maa man se noget bort fra, idet jeg ikke kan tænke mig Muligheden af eller har faaet opsporet, at Forskellen i Virkeligheden er saa stor, at der deri skulde ligge nogen Vanskelighed ved at gaa ind paa vort Forslag. Der blev endvidere udtalt af den højtærede Minister, at det Forslag, vi havde stillet, vilde gøre Stillingen ringere for enkelte Skovløbere. Det er muligt, det tør jeg ikke benægte. Det er nemlig meget vanskeligt at faa Klarhed over, hvorledes Lønningsforholdene inden for Skovvæsenet ere, navnlig fordi Lønningerne ikke fastsættes efter ens og bestemte Regler, men for en meget stor Del fastsættes vilkaarligt af de overordnede Embedsmænd inden for Korpsset. Der er noget af en militær Aand over Skovvæsenet, en Aand, som man, heldigvis kan jeg sige, ikke mere træffer i andre Eter. Det er jo muligt, at den kan blive ryddet ud snarest muligt, men dette Forhold gør, at det er overordentlig vanskeligt at faa Klarhed over, hvorledes Forholdene ere inden for denne Etat. Jeg skal imidlertid være meget villig til mellem 2den og 3die Behandling, for saa vidt mit Ændringsforslag vedtages, at faa bragt disse Lønninger i Samklang med, hvad der allerede nu ydes de Skovløbere,